

מ"ת 3161/03/16 - מדינת ישראל נגד אדם מחאמיד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 3161-03-16 מדינת ישראל נ' מחאמיד(אסיר)
תיק חיצוני: 73408/2016

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אדם מחאמיד

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

למשיב מיוחסות עבירות חמורות ביותר, אשר אין ספק כי הן מקימות חזקת מסוכנות ומגלות עילת מעצר.

על פי כתב האישום נהג המשיב ברכב מסוג מזדה ביום 13.2.16 במהירות של 164 קמ"ש, וזאת בכביש בו המהירות המותרת הינה 80 קמ"ש בלבד. כאשר הורה השוטר קקון, שמדד את מהירות הרכב לנהג לעצור, זה הגביר את מהירות נסיעתו, חצה צומת באור אדום והמשיך וברח מהשוטר ואף מניידת נוספת שנסעה אחריו, תוך שהוא חוצה צמתים נוספים בניגוד לאור ברמזור ונוסע נגד כיוון התנועה. בהמשך נטש הנהג את הרכב וברח רגלית.

עוד מתברר כי באותה תקופה היה המשיב פסול מנהיגה על פי שני פסקי דין שפסלו אותו לתקופה ממושכת בגין עבירות קודמות וכן לפי החלטה בדבר פסילה עד תום ההליכים שניתנה בביהמ"ש בחדרה, אך בחודש ינואר 2016.

מהאמור עולה כי אם אכן ביצע המשיב עבירות אלה, אין ספק כי מדובר באדם מסוכן אשר מוכיח כי אין עליו מורא החוק ובתי המשפט וכי יש לעצרו בכדי להגן על הציבור מפני התנהגותו.

עם זאת, בדיון שהתקיים בבקשה טען הסנגור כנגד קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירה, ולאחר שעיינתי בחומר שהוגש, דומה כי מרבית טענותיו מבוססות. הראיות כנגד המשיב הינן מועטות וחלשות.

ראשית יובהר כי השוטר קקון, אשר מדד כאמור את מהירות הרכב ואף דלק אחריו, אינו יכול לשפוך אור על זהות הנהג.

כל שיכול היה לומר, מעבר לתיאור התנהגות הרכב הוא כי את הרכב עצבו שני חשודים וברחו וכי בחיפוש שנערך ברכב נמצאה בו תעודת זהות על שם **אנס אגבריה**, דוח תנועה על שם **חוסין חוג'יראת** וטלפון נייד מסוג סמסונג.

פרטים דומים רשם המפקח חן סימון, אשר תיאר את לבושם של החשודים שעזבו את הרכב.

מבדיקת המשטרה עלה כי הבעלים של הרכב הינו **מר רביע אגבריה**, אשר זומן לחקירה תחת אזהרה. מר אגבריה הציג זכרון דברים לפיו נמכר הרכב ביום 10.2 למשיב. אגבריה אישר כי קיבל עבור הרכב מקדמה על סך 2,000 ₪ בלבד, כאשר התמורה נקבעה על 40,000 ₪. מר אגבריה אישר כי תעודת הזהות ברכב שייכת לחבר שלו אשר "שכח אותה".

בעקבות דברים אלה זומן המשיב לחקירה. המשיב אישר כי התקשר עם אגבריה בזכרון דברים לרכישת הרכב, אך לדבריו לא היה מרוצה ממנו והחזיר את הרכב לידי בעליו.

למעשה, הראייה היחידה בתיק כנגד המשיב היא עדותו של מר אגבריה כי מסר לו את הרכב. הגם שלכאורה עדותו של מר אגבריה משכנעת, אין להתעלם מהעובדה כי מדובר בהודעת חשוד בעצמו, שנחקר תחת אזהרה, והוא הבעלים הרשום של הרכב האחראי לו מכוח חזקת הבעלות.

קריאת הודעתו של אגבריה, לצד הודעת המשיב, מעלה את הרושם כי יש ממש בעדותו של אגבריה, וזאת במיוחד לאור תשובותיו החלקיות והמתחמקות של המשיב בחקירה.

עם זאת, תקצר היריעה מפירוט מחדלי החקירה בתיק זה, ודומה כי אצה הדרך להגשת כתב האישום בלא חקירה של ממש.

כך לשם הדוגמא בלבד, לא נערך עימות בין שני החשודים, לא נערכה ברכב בדיקת טביעות אצבעות, לא נעשה נסיון לזיהוי הטלפון שנמצא ברכב ובירור בעליו, לא נחקר מר אנס אגבריה שתעודת הזהות שלו נמצאה ברכב ולא מר חוסין חוג'יראת שמסמכיו נמצאו ברכב. לא נבדקה טענת האליבי שהעלה אגבריה בחקירתו, ואילו המשיב לא נשאל כלל בחקירה על מקום הימצאו במועד העבירה (!). למותר לציין כי לא נערכו נסיונות לאיתור תנועות המעורבים במועדים הרלוונטיים באמצעות מחקרי תקשורת.

כמעט מדי יום מגיעים בפני אזרחים המבקשים להסב דוחות מצלמה שנרשמו נגדם ומציגים זכרון דברים למכירת רכב. המאשימה מסרבת בדרך כלל לקבל זכרון דברים ולעתים אף חוזה ממש או אף תצהיר חתום בפני עו"ד כמספקים לשם הסבת דוחות תנועה, אף כאשר מדובר בדוח מסוג ברירת משפט, ודורשת הופעה של הנהג לדיון.

במקרה דנן הוגש כתב אישום חמור ביותר בהסתמך על זכרון דברים ראשוני בלבד. אף על פי זכרון דברים זה אין חולק

כי עבור הרכב שולמה מקדמה בסך 5% מערכו בלבד והוסכם על העמדת הרכב לבדיקה! כלומר, גם על פי הראייה האובייקטיבית הייתה למשיב הזכות להחזיר את הרכב לבעליו ואין מדובר בהסכם רכישה סופי ומלא...

כידוע ההלכה היא כי: "קיימת" מקבילית כוחות" בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של הנאשם. ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר" בש"פ 5564/11 פלוני נ' מ"י.

במקרה דנן מדובר מחד גיסא בעבירות חמורות ביותר המיוחסות למשיב בעל עבר עשיר ומכביד, אך מאידך גיסא עוצמת הראיות נגדו חלשה והינה גבולית מבחינת ההצדקה להגשת כתב אישום.

בנסיבות אלה, סבורני כי התנאים המגבילים שיש לקבוע במקרה זה הינם מינימליים עד שלא ראיתי מקום אף לקבוע תנאי של מעצר בית חלקי.

לאור כל האמור לעיל אני מורה כי המשיב ישוחרר בתנאים מגבילים כדלקמן:

א. המשיב יפקיד ערבון כספי על סך 2,000 ₪ ובנוסף יחתום על ערבות על סך 30,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור, לרבות התייצבות לדיונים ופסלות מנהיגה, וכתנאי לשחרור.

ב. המשיב ימציא ערבות צד ג' של שני ערבים על סך 20,000 ₪ כל אחד להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ג. ניתן כנגד המשיב צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק ברשיון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ה. כל התנאים שלעיל יעמדו בתוקף עד מתן החלטה אחרת או עד למתן גזר דין בתיק העיקרי.

ו. בכפוף להמצאת כתבי הערובה, ישוחרר המשיב ממעצרו, הערבון הכספי יופקד עד יום 30.3 בשעה 12:00.

ז. אם ישוחרר המשיב ויפר את תנאי השחרור, ייעצר והדבר עלול להביא למעצרו עד תום ההליכים.

ח. אם לא ימלא המשיב אחר התנאים שלעיל, יישאר במעצר עד החלטה אחרת.

למען הסר ספק, אין בהחלטה זו כדי לשנות מתנאי מעצרו של המשיב בתיקים אחרים שאינם קשורים לתיק דנן.

ניתנה היום, 2828 מרץ 2016, במעמד המשיב, בא-כוחו עו"ד מסארוזה וב"כ המבקשת עו"ד סעד.